

CASTELLDEFELS pàg 10
El reciclatge agafa impuls a la ciutat gràcies a les mini deixalleries

SANT BOI pàg 18
La Gasol Foundation, dirigida per Cristina Ribes, mou fitxa contra l'obesitat infantil

líniamar

12 anys

castelldefels · gavà · viladecans · el prat · sant boi Núm. 136 · Març 2025 · liniamar.cat

Roca s'obre a Viladecans i a Gavà amb un nou barri

El projecte Roca City preveu fer 2.700 pisos en terrenys de la històrica fàbrica compartida per les dues ciutats pàg 14

Amoïnats

Els pagesos del Parc Agrari volen recuperar la figura del policia rural pels recents furts de carxofes pàg 3

Foto: Àlex Recolons/ACN

EL PRIMER AL PAÍS pàg 14
Viladecans dedica un carrer a la política socialista Carme Chacón

EL PRAT pàg 16
Espigoladors presenta un nou centre de producció

GAVÀ pàg 11
Faran una cadena humana contra el Pla de Ponent

L'ELIT DEL CICLISME pàg 14
La Volta d'enguany i el Tour del 2026 passaran pel Delta

A FONS

Els herois sense nom de la covid

Ara fa 5 anys les xarxes de suport veïnal van ser claus contra la pandèmia pàgs 12 i 13

'CULTURA B'

Literatura juvenil contra els estigmes

Joves de l'Hospitalet escriuen un llibre sobre el barri de la Florida pàg 20

LA PETITA VALÈNCIA

Les Falles de Gavà no obliden la Dana

Centenars d'afectats per la tragèdia participaran en la festa gavanenca pàg 11

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

“Lladres molt organitzats”

» Els pagesos del Parc Agrari reclamen incrementar la seguretat pels recents robatoris de carxofes
 » Volen posar-hi càmeres i recuperar la figura del policia rural perquè patrulli els camps com abans

Francisco J. Rodríguez
DELTA

“Hi ha espavilats que es pensen que el camp és seu”. Ho diu a *Línia Mar* Agustí Garcia, president de la Cooperativa Agrícola del Prat, en referència a un fenomen que, tot i remuntar-se als albors de la humanitat, continua fent la guitza als pagesos del Parc Agrari i de tot el món. Es refereix als robatoris als camps de conreu, que últimament han tornat a saltar a primera línia d'actualitat al Baix Llobregat després d'un furt d'entre 200 i 300 quilograms de carxofes en un camp de Sant Boi que va tenir lloc a mitjans de febrer.

El producte no estava preparat per collir i, per tant, les pèrdues serien superiors, d'uns 1.000 quilograms, calculen, que és el que hauria pogut collir el pagès afectat si no li haguessin robat. Es tracta d'un cas denunciat per la Unió de Pagesos (UP) i per la Cooperativa Agrària Santboiana. “Estan molt organitzats”, explica a aquest mitjà Germán Domínguez, portaveu del sindicat agrari, en referència als lladres. “Omplen bosses amb els productes i després passen a recollir-les amb furgonetes”, detalla el jove pagès. Lluís Solanas, president de la cooperativa santboiana, hi coincideix, i avisa que aquest fenomen “va a més”, en declaracions recollides per l'ACN.

És per aquesta raó que la pagesia reclama recuperar la figura del policia rural per vigilar els camps a la nit, així com la col·locació de més càmeres de seguretat. “El Parc Agrari ha de tenir els mateixos serveis i seguretat que qualsevol altra zona industrial”, argumenta Garcia. Domínguez, en aquesta línia, lamenta que

La carxofa és el producte estrella del Parc Agrari i una verdura cobejada per la seva qualitat. Foto: Línia Mar

ara per ara només hi ha un guàrdia de seguretat per vigilar tot el Parc Agrari. És a dir, que només hi ha una sola persona –sense l'autoritat d'un policia, cal recordar– per evitar furts en una extensió de 3.000 hectàrees. “No pot estar a tot arreu”, avisa Domínguez. Solanas reconeix que “no es poden posar tanques al camp”, però veu del tot “insuficient” el vigilant de seguretat contractat pel Parc Agrari que volta pels camps durant les nits.

LES CÀMERES

Des del Consorci del Parc Agrari assenyalen que durant el primer trimestre de l'any intensifiquen la vigilància als conreus de carxofa, ja que és quan es concentra la producció d'aquest cobejat producte.

Pel que fa a les càmeres que reclamen els pagesos, fonts dels Mossos expliquen a *Línia Mar* que ja n'hi ha de col·locades als principals accessos al Parc Agrari, i que per instal·lar-ne més cal-

dria fer canvis a la llei. La policia recorda que el 2 de març la Unitat Regional de Medi Ambient del cos va recuperar 54 quilograms de carxofes robades a la zona de Cal Trabal, a l'Hospitalet.

La policia catalana corrobora el modus operandi dels delinqüents, que després de sostreu-

“Hi ha espavilats que es pensen que el camp és seu”, diu Agustí Garcia, pagès del Prat

re les carxofes les guarden en un terreny proper i un vehicle les passa a recollir més tard. Amb tot, les citades fonts dels Mossos, tot i entendre el neguit dels pagesos, neguen que hi hagi cap onada de robatoris als camps.

UN POLICIA RURAL?

La proposta de recuperar el policia rural, similar a aquell que pa-

trullava els camps a principis del segle passat amb una escopeta de sal per espantar els lladres, sembla que no acaba d'agradar a les administracions. En una reunió recent entre els pagesos i l'Ajuntament de Sant Boi va quedar descartada, així com l'organització de patrulles de pagesos, tot i que el consistori va prometre un reforç de la vigilància als conreus del Parc Agrari. “Estem en contra de missatges que poden generar alarma quan no toca”, va declarar a finals de febrer l'alcalde de Sant Boi, Lluïsa Moret, en referència a aquesta problemàtica.

Per la seva banda, les citades fonts dels Mossos recorden que per crear la figura del policia rural caldria una renovació de la llei de seguretat perquè fos un cos auxiliar al de la policia catalana.

Sigui com sigui, els ajuntaments dels municipis amb més terrenys al Parc Agrari i, per tant, els més afectats pels robatoris de carxofes i altres productes treba-

llen per protegir la pagesia. Des del Prat reivindiquen que des del 2015 hi ha la Unitat d'Espais Naturals (UEN), que consta de dos agents de la policia local que es dediquen de manera gairebé exclusiva al patrullatge dels conreus i dels espais naturals.

Fonts municipals de l'Ajuntament de Viladecans, al seu torn, reivindiquen que la policia local té un visor nocturn “molt eficient” a l'hora de vigilar els camps i un vehicle equipat amb potents focus per a operacions nocturnes. Sense anar més lluny, recentment van identificar cinc persones que viatjaven pel Parc Agrari en un vehicle ple de carxofes, que van quedar comissades.

Tanmateix, la sensació dels pagesos és d'indefensió davant d'aquests robatoris. I no només pels grans furts, sinó també pels petits; els del passejant que, pensant que és al rebost, arrenca una o dues carxofes i se les endú a casa. “S'ha perdut el civisme”, conclou Garcia.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniamarbl

La lupa

Comerç arrelat per fer ciutat i metròpoli

per Josep Xurigué, doctor en Ciències Polítiques (UAB) i professor col·laborador de Govern Local i Innovació (UOC)

Foto: Aj. de Barcelona

Les pàgines del *Línia* són pàgines quotidianes. Ens expliquen tot el més destacat del dia a dia. On té lloc la vida. On passen les coses que ens importen. En un temps i un lloc. Temps i llocs que compartim amb la nostra família, la feina, els nostres amics... Els carrers i els comerços on forgem diàriament el benestar físic i emocional.

Al nostre barri i carrer –i com els mitjans de comunicació on ens informem–, el comerç fa la ciutat cada dia. Ha estat així durant segles. Des de la Barcelona gremial, en la qual els oficis i els gremis eren els protagonistes de l'economia, de les festes i de la construcció, fins i tot de catedrals. Escriu Antoine de Saint-Exupéry que els oficis uneixen els homes.

Avui, la xarxa comercial i de consum de proximitat és un poderós agent econòmic que impulsem vostè i jo quan anem al forn, a la farmàcia, a la pastisseria, a la granja –un concepte barceloní– o a la xarcuteria de confiança. Quan visitem les nostres parades de mercat preferides. Establiments amb significat, on saben el nostre nom. On la Barcelona internacional i metropolitana es torna personal i humana. On ens saludem i on ens diuen gràcies.

Els 60.000 comerços de proximitat de la ciutat de Barcelona i els milers de comerços de proximitat de l'Hospitalet, de Badalona, de Granollers, de Sant Adrià de Besòs, de Sabadell i Terrassa, de Cornellà... són l'esquelet i alhora el múscul econòmic i comunitari de l'economia de proximitat.

Són multiplicadors de riquesa, de treball, d'una economia circular i d'externalitats positives, com la seguretat, com la cura emocional de les persones i com el manteniment de les tradicions i festes majors, així com dels productes de qualitat i tradicionals que for-

men els nostres patrimonis gastronòmic, emocional i de la memòria.

Els petits comerços són els llocs on es guarden els gustos; els sabors que tenim enregistrats a la memòria i que fins i tot ja assaborim quan érem nens i nenes i anàvem descobrint el món, de la mà dels nostres pares o avis. Ara tenim el repte que els nostres fills i nets, i nosaltres mateixos, continuem mantenint i projectant, amb les adaptacions digitals i dels canvis d'hàbits, aquesta infraestructura econòmica, comunitària i metropolitana de primera magnitud, imprescindible si volem ciutats saludables, pròsperes i segures.

Ens permet un estil de vida que ens aporta qualitat i arrels al nostre barri. La xarxa de comerç i consum de proximitat és constructora d'identitat, d'espais de diàleg, d'acord, de convivència i d'escolta activa. En temps de polarització i d'extremismes, d'individualisme i desassossec, esdevé un tresor.

Els comerços a prop dels llocs amb significat són espais forjats i que forgen confiança, ben sovint entre diverses generacions a les dues bandes del taulell. On es personalitza l'intercanvi, on rebem recomanacions, on saben el que volem i on ens informem de la proximitat de manera saludable, sense desinformació.

Són la frontissa on la vida privada de la llar i la vida pública del carrer es troben, tal com ONU-Habitat defineix la funció comercial. Amb els seus aparadors fan més bella l'experiència del passeig i engalanen els carrers amb tresors, de vegades desconeguts, rere les vitrines. L'experiència de la covid ens va permetre, col·lectivament, la descoberta d'aquest patrimoni viu de ciutat, metròpoli i país que ben mereix per a Barcelona esdevenir Capital Europea del Comerç de Proximitat.

Un país, una metròpoli i una ciutat ben construïdes són també el resultat d'un relleu generacional ben fet. Avui són diversos els obstacles que afronten els nostres veïns i veïnes comerciants. Amb ells i elles, som defensors del barri. I, sens dubte, la competitivitat del seu format comercial depèn de l'adaptació i del manteniment dels oficis. En temps d'intel·ligència artificial, cal reivindicar la saviesa natural dels que ens orienten, elaboren i transformen excel·lentment productes amb les mans, el cap i el cor.

El relleu generacional en molts negocis familiars també és una necessitat col·lectiva. I ho és també a l'altra banda del taulell. Des de l'educació en una forma de consum conscient, cal aixecar la bandera d'una ciutat propera, pròspera i humana, perquè els nostres fills i filles esdevinguin també consumidors de proximitat.

El comerç és sinònim de ciutat; de vida en comú. I és molt sensible a l'evolució social i econòmica. A l'evolució dels salaris i de la renda de la qual disposem. La salut del comerç és un termòmetre fidel de la salut integral d'un municipi. Així, un model social equilibrat facilita la creació de riquesa, la distribueix i fa accessible l'habitatge. I de retruc facilita un model de consum i de comerç equilibrat i saludable en una ciutat, que és el nostre món en petit.

Política ve de polis, el nom de les ciutats-estat de l'antiga Grècia. Ciutats d'una Mediterrània –mar de comerç– bressol dels valors humanistes, europeus i d'un model de ciutat equilibrada. L'Europa que George Steiner també definia pels seus cafès i com la suma dels llegats d'Atenes i Jerusalem.

Tornar a les arrels quan avancem molt de pressa i sovint sense saber cap a on és garantia d'avançar de debò.

Aquí es piula

@martaroqueta

El Col·legi de Periodistes i el Consell de la Informació de Catalunya critiquen la mala praxi de 'Que no surti d'aquí' (*Catalunya Ràdio*) sobre Ter Stegen. Teniu deu dones denunciant Quim Morales per assetjament, Saül Gordillo escrivint a *El Punt Avui* i us dediqueu a criticar això. És vergonyós.

@martacava

A Espanya es publiquen gairebé 90.000 llibres l'any i es fa inevitable pensar que si Auschwitz no hagués existit probablement serien 27.300. És absolutament terrible aquesta sobreexplotació literària que es fa d'Auschwitz. Quina manera de banalitzar aquest tipus de relats i de desdibuixar el què va passar.

@BernatCastro87

Aquests dies, a Catalunya tenim: dos tirotejos a Terrassa, un cadàver trobat a Mataró, taxi robat a punta de navalla a Barcelona, apunyalament a la Barceloneta, detingut un capo de la màfia italiana a Vilanova i la Geltrú, robatori a punta de pistola en un bingo a Parets i una mà tallada a l'Hospitalet.

@aidasanuy

Cada dia és un bon dia per recordar que la zona del país amb la renda més baixa és la més catalanoparlant: les Terres de l'Ebre. Recordeu-ho sempre als de "la classe treballadora". També els podeu convidar a veure com es cull fruita a l'agost a Ponent. Sortir de l'àrea metropolitana de Barcelona és bo.

Tuits en paper

Editor-Administrador: David Centol i Lozano

Director General: Marcelo Villanueva

Director Editorial de Línia i Cultura B: Amau Nadeu

Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró

Director d'Espai Línia: Andreu Asensio

Directora Editorial d'Orgull: Mar Sifre

Directora d'Art i Nous Formats: Marga Moreno

Subdirector d'edicions Línia als districtes de Barcelona i de Cultura B: Albert Ribas

Subdirector d'edicions Línia a l'àrea metropolitana de Barcelona: Francisco Javier Rodríguez

Subdirectora de Digital: Anna Corbatera

Línia: Laura Santos, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Bar-

celonès Nord), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports) i Pau Castellote (xarxes)

Cultura B: Joana Justícia

Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela

Disseny gràfic: Susana Dicenta

Controller: Mauro Favieri

Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

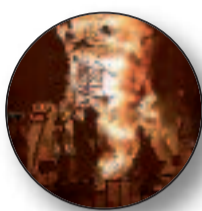
Els semàfors

L'Ajuntament de Castelldefels amplia l'horari de les mini deixalleries de la ciutat davant l'allau d'usuaris. I és que les dades de reciclatge del febrer han estat molt positives. Per tot plegat, el consistori també n'ha obert dues més.

pàgina 10

Aj. de Castelldefels

La Casa de València de Gavà es prepara per a la 35a edició de les Falles del municipi, una celebració que enguany comptarà amb la presència de centenars d'afectats per la destructiva Dana de l'octubre passat.

pàgina 11

Casa de València

La Gasol Foundation acaba de presentar un estudi que diu que un de cada quatre ciutadans no veu l'obesitat infantil com un problema greu. La fundació també acaba de signar un protocol de col·laboració amb el ministeri de Sanitat.

pàgina 18

Gasol Foundation

El + llegit

líniamar.cat

- 1 *Sant Boi pronostica una Carxofada d'èxit apadrinada per la Valentina de MasterChef*
- 2 *Passatgers caminant per les vies entre Bellvitge i Gavà: un nou dia d'incidències*
- 3 *Apareix sa i estalvi el 'Nano', el veí de Castelldefels desaparegut feia 15 dies*
- 4 *En marxa el Roca City, el nou barri que unirà Gavà i Viladecans*
- 5 *Aena i el Prat discrepen sobre qui ha de fer-se càrrec dels sensesostre de l'aeroport*

Els aparcaments d'intercanvi

per Max Zañartu, tècnic de mobilitat

Fa dies llegiem atònits la decisió del Govern d'aturar la construcció de nous macroaparcaments dissuasius per al vehicle privat. Pel que sembla, la decisió s'ha pres després de constatar que el flamant nou *Park and Ride* de 300 places de Martorell no l'utilitza absolutament ningú (a excepció, aparentment, dels cotxes dels tres vigilants).

Per als no doctes en la matèria, un *Park and Ride* (també anomenat aparcament d'intercanvi, aparcament dissuasiu o simplement P+R) és un aparcament construït a prop d'una estació de transport públic (normalment de ferrocarril) amb l'objectiu de promoure que (principalment) els treballadors pendulars que han d'anar a treballar cada matí en cotxe a la "gran ciutat" (entenem que per falta d'alternatives) puguin aparcar el seu vehicle a l'estació de tren, fent el trajecte restant en transport públic. Idealment, un P+R incentiva l'ús del transport públic desincentivant l'ús del transport privat.

Per donar una mica de context a l'assumpte, el primer *Park and Ride* permanent es va construir a Oxford el 1973. Es veu que aquest P+R es va fer com a "contrapartida" a la vianalització del centre històric i comercial d'Oxford, davant la por que el centre es tornés menys atractiu per als habitants dels suburbis, totalment dependents de l'automòbil. A Catalunya, d'una manera més o menys informal, sempre han existit els P+R, normalment sota la forma d'aparcaments de sorra a l'aire lliure a prop d'una estació de tren. No ha sigut fins més recentment, però, que les

administracions han implementat polítiques destinades a dignificar aquests aparcaments, construint-ne de soterrats o de diversos pisos –com en el cas de Martorell. De fet, la creació d'una xarxa d'aparcaments d'intercanvi per accedir a Barcelona és una proposta que es repeteix com un mantra per resoldre part de la mobilitat metropolitana. Una proposta que, tot i que (aparentment) no té detractors, és una arma –com a mínim– de doble fil.

El motiu és que, en primer lloc, cal entendre els P+R com una política d'aparcament que s'ha de fer encaixar de manera coherent amb la resta de polítiques d'aquest àmbit. En el cas concret de Martorell, sembla que part del problema de la baixa ocupació del P+R n'és el pagament. Per què pagar per aparcar al P+R si fer-ho a la via pública a Martorell és majoritàriament gratuït?

En segon lloc, cal entendre els P+R com una infraestructura viària que, en definitiva, dona més espai al cotxe. El vehicle privat, a nivell agregat, es comporta com un gas: ocupa tot l'espai que se li dona. Per tant, si efectivament els P+R traguessin cotxes de les carreteres, l'espai buit deixat per aquests vehicles seria ocupat a mitjà termini per nous conductors, que veurien en la millorada fluïdesa de la carretera

un nou al·licient per arribar a la ciutat en cotxe.

Finalment, cal entendre que els P+R poden produir efectes contraproductius: qui t'assegura que els seus usuaris són conductors que abans feien el trajecte sencer en automòbil fins a la ciutat i no persones que prèviament anaven caminant o en bus fins a l'estació?

Aquests tres exemples mostren que, si no es va amb cura amb els P+R, et pot sortir el tret per la culata. No nego la possible utilitat d'aparcaments d'intercanvi en zones suburbanes de molt baixa densitat (mal dissenyades) on l'accés a peu o en altres mitjans a l'estació és gairebé impracticable. Tanmateix, el que ens preguntem molta gent és: tenint en compte l'alt valor que de manera inherent té un solar a prop d'una estació de tren, no seria millor edificar-hi habitatges o oficines? En altres paraules, si el que hem de promoure és que la gent agafi el transport públic, no hauríem de facilitar que visqui o treballi al costat d'una estació, construint noves línies de transport públic o fent edificis al costat de les existents? En resum, no hauria sigut millor construir un gratacel al costat de l'estació de Martorell que un edifici de 2 milions d'euros per emmagatzemar cotxes i que només utilitzen els vigilants?

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Embassaments

@alexsnclmnt: Els embassaments de les conques internes han passat del 31% a fregar el 40%, assolint el seu nivell més elevat des del 2022. Ja han sumat uns 60 hm³ d'aigua.

#Puigdemont

@agenciaacn: La Fiscalia demana aplicar l'amnistia a Puigdemont en considerar que no va tenir enriquiment personal. El Suprem ha celebrat una vista per revisar la decisió.

#Rodalies

@Agusti76: Acord entre Govern, Adif i Renfe pel caos a Rodalies: més personal per revisar vies i atendre usuaris. Gran solució! Riure per no plorar...

Mirada pròpia

24,0%

per David Fernández

«I febrer era el nom d'una epidèmia»
Erri de Luca

Mapa inamovible, foto fixa, vídeo congelat o realitat estàtica. Hivern cru i un altre informe que ens recorda que, una dècada després, encara som al mateix lloc. I, per tant, a un lloc pitjor. Perquè res ha canviat gaire. La setmana passada, com cada any, es feien públiques les dades sobre l'Enquesta de condicions de vida de la societat catalana que puntualment publica l'Idescat, l'Institut d'Estadística de Catalunya. Cada febrer, després de cada gener costerut, el de sempre: les coses que mai canvien. No ens hem mogut d'on érem. En matèria de desigualtats socials, el dia de la marmota. Cap novetat. El 24% de la societat catalana continua en risc de pobresa o d'exclusió social. Portat al cos a cos, lluny de la gèlida xifra, estem parlant d'1.904.000 persones. La dada remet a la taxa Arope, un indicador d'anàlisi social que inclou tres variables centrals: el risc de pobresa, la població amb baixa intensitat de feina i la població amb privacions materials severes. En el cas català, avui, ara i aquí, la taxa de pobresa se situa en el 17,4%, la baixa intensitat de feina afecta un 6,1% i la part de la societat que viu amb severes dificultats vitals impacta en el 8,6%, gairebé un de cada 10 catalans.

La dada sintètica inalterable, només quatre dècimes de diferència respecte del 24,4% del 2023, porta inscrites unes quantes xifres més, que operen com un retable del país real en temps complexos: el 47,6% declaren arribar amb dificultats a finals de mes; un 35% reconeixen no poder fer-se càrrec de despeses imprevisibles de 800 euros; un 30,4% saben que no poden permetre's ni una setmana de vacances a l'any; un 17,6% saben massa bé que no es poden permetre mantenir l'habitatge a una temperatura adequada; i un 14,6% sobreviuen amb retards en el pagament de despeses relacionades amb l'habitatge. Cartografia de la desigualtat, el 20% de les llars amb més ingressos acumulen 4,6 vegades més del que ingressen el 20% de les llars més desfavorides. És clar: el propietari de la Casa Orsola disposa de 66 habitatges, dotze locals i cinc terrenys

—i acaba de guanyar 3 milions d'euros de plusvàlua amb la venda del bloc—, i no és amb la suor del seu front. Com sempre, va per barris i per condició social. I va com va, que xiuxiuejaria l'Ovidi Montllor: el risc de pobresa afecta el 49,5% de les persones a l'atur, el 42,7% de les persones migrants, el 34,8% dels menors de 16 anys i el 24,6% de les dones. Aturats, migrants, joves, infants, dones. I el 16% dels treballadors actius —el que s'anomena pobresa assalariada: treballar i no arribar a final de mes. Però, amb tot, la dada més rellevant i més colpidora és que la xifra del 24,0% és, en estricta realitat estructural, del 40,1%. Minva a la meitat després de comptabilitzar totes les transferències socials, especialment les pensions de vellesa i supervivència, però també les de l'atur, invalidesa o ajuts a la família. Més dades de corrent de fons: un 60% de les llars han rebut almenys un tipus de prestació social.

Foto: Aj. de Barcelona

En un equilibri desequilibrant, podríem dir que el pretès estat del benestar es queda a mig camí i només redueix les conseqüències de la pobresa a la meitat i que, alhora, la pobresa seria el doble sense aquestes polítiques socials que ha costat dècades d'assolir i que avui estan qüestionades de soca-rel per l'onada reaccionària *ultracryptobro* que ens assetja. Al capdavant, no deixa de ser paradoxal —i caldrà repetir-nos-ho moltes vegades— que el moment recent socialment més eficient, on ningú no dormia al carrer, on es van aturar tots els desnonaments, on es va tancar el CIE de la Zona Franca i on fins i tot va baixar la contaminació de l'aire, no va ser conseqüència de cap política pública de llarg recorregut, sòlida i decidida, solvent i determinada, sinó d'un maleït virus: la covid. Quan vam tornar a l'excepció de la normalitat, quan vam tornar a la política oficial,

va tornar el sensellarisme a la ciutat, la corrua de desnonaments quotidians i silencis, la contaminació de l'aire i la reobertura del CIE. Fa pensar. I molt. Massa.

24%, doncs, un cop més. I això que tot just enguany alguns es vanten de ser l'economia que més creix de la UE, mentre el que certifiquen és una veritat nòmada: que el pretès creixement econòmic s'ha desacoblat del tot de l'anomenat progrés social. Oh, Europa. Fins i tot Isidre Fainé va dir fa no gaire que «sense equitat social el creixement econòmic no és acceptable moralment». En aquella immoralitat estem. Segons Oxfam, el 63% de la riquesa generada des de la pandèmia s'ha concentrat en l'1% més ric del planeta. En dona fe també, mai no hi ha text sense context, contraposar les dades recents, però antigues, sobre desigualtats socials a Catalunya amb altres dades simultànies amb les quals convivim com si res. Per exemple, que mentre els beneficis d'Endesa i Iberdrola del 2024 ja apunten a més de 7.000 milions d'euros polvoritzant rècords, un milió i mig de catalans pateixen pobresa energètica, un problema social que s'ha disparat a Europa de mala manera. Per exemple, que el govern més progressista de la història —que critica Trump, però l'acaba obeint en matèria militar— pensa duplicar la seva despesa en defensa fins a arribar als 36.000 milions d'euros anuals el 2029. O per barceloní exemple final —en la ciutat del

Pla Endreça, l'ordre i el civisme només segons per a qui— l'embolic on s'ha capficat l'Ajuntament fent decaure expedients sancionadors. Encara no queda clar si s'atorga butlla municipal d'impunitat als que han transgredit les disposicions municipals, perdonant-los multes milionàries, o si aquesta era la temptació i ara reculen. Es tracta d'aquells que van incomplir o van trampejar l'obligació de reservar un 30% per a habitatges socials, el tema més candent i urgent de la ciutat. De mar de fons, un argumentari oficial que addueix que la reserva del 30% «no ha funcionat». Normal. Si et creues de mans fent temps mort, si mires a una altra banda quan incompleixen la llei i si fas tot el possible perquè fracassi, és obvi que no funcionarà. I això no és que sigui la pitjor política pública o la degradació de la democràcia: és la seva negació. I així ens va.

Pla Endreça, l'ordre i el civisme només segons per a qui— l'embolic on s'ha capficat l'Ajuntament fent decaure expedients sancionadors. Encara no queda clar si s'atorga butlla municipal d'impunitat als que han transgredit les disposicions municipals, perdonant-los multes milionàries, o si aquesta era la temptació i ara reculen. Es tracta d'aquells que van incomplir o van trampejar l'obligació de reservar un 30% per a habitatges socials, el tema més candent i urgent de la ciutat. De mar de fons, un argumentari oficial que addueix que la reserva del 30% «no ha funcionat». Normal. Si et creues de mans fent temps mort, si mires a una altra banda quan incompleixen la llei i si fas tot el possible perquè fracassi, és obvi que no funcionarà. I això no és que sigui la pitjor política pública o la degradació de la democràcia: és la seva negació. I així ens va.

Les millors perles

Nova moda absurda entre les *celebrities* de Califòrnia, que s'estan tornant boges amb les maduixes que arriben des del Japó i que es venen individualment en caixes, com si fossin joies, per 18 euros. Són ganes de llançar els diners.

Una cafeteria de València s'ha fet famosa a les xarxes i no pas per la qualitat dels seus cafès. Fa descomptes a la gent que, en comptes de demanar un cafè, demana "un puto cafè". Màrqueting o bandera de la mala educació?

Aquests dies s'estan veient llargues cues als supermercats Aldi. El motiu, la venda d'un assecador de cabells viral que està revolucionant el personal. A la pandèmia la gent es barallava per aconseguir paper de vàter i ara ho fa per això.

Rupert Grint, l'actor que dona vida a Ron Weasley a *Harry Potter*, s'ha fet viral per prendre's amb humor que un fan el gravés mentre posava benzina. Va decidir fer veure que llançava un conjur per tenir-la gratis.

Blanca Blay/ACN

LA FOTO

PREMI
INTERNACIONAL
amic
MITJANS
DE PROXIMITAT

Premi a un mitjà d'informació de proximitat. Tres categories:

- en català
- europeu
- internacional

El premi internacional AMIC vol promoure el rigor i l'excel·lència professional entre els editors de mitjans de proximitat en tres categories (llengua catalana, àmbit europeu i internacional) i donar així un **reconeixement a les millors iniciatives empresarials i informatives.**

Organitza:

Amb el suport de:

Tribuna

La crisi alimentària, bomba de rellotgeria

per Ester Safont, exregidora d'Obres, Serveis i Medi Ambient de l'Ajuntament de Mollet del Vallès

Foto: Aj. de Barcelona

Vivim en una societat en la qual la sobreabundància d'aliments als supermercats ens transmet una falsa sensació de seguretat. No obstant això, aquesta percepció enganyosa oculta una realitat preocupant: el nostre sistema agroalimentari està al llindar del col·lapse. L'agricultura industrial i la globalització han donat lloc a un model insostenible que compromet la salut, el medi ambient i la sobirania alimentària de nombroses comunitats.

El domini del mercat per part de grans corporacions ha convertit l'alimentació en un negoci, deixant de banda el seu caràcter de dret fonamental. L'extensa utilització de pesticides, de fertilitzants químics i d'organismes modificats genèticament degrada el sòl, contamina els aqüífers, afavoreix la desaparició de varietats autòctones i redueix dràsticament la biodiversitat. Segons un informe de la FAO (*The State of the World's Biodiversity for Food and Agriculture*, 2019), més del 75% de la diversitat genètica de les plantes agrícoles s'ha perdut en el darrer segle a causa de l'expansió dels monocultius i de l'abandonament de varietats tradicionals.

Aquesta problemàtica s'agreuja amb els efectes del canvi climàtic: l'augment de les temperatures, la desertificació i els fenòmens extrems, com les sequeres i els huracans, posen en perill la producció agrícola. Les comunitats més vulnerables, ja afectades per la inseguretat alimentària, en seran les principals damnificades.

La situació és especialment dramàtica en països com l'Índia, on molts pagesos es veuen atrapats en un cercle viciós de pobresa i endeutament. A l'estat de Karnataka, per exemple, els agricultors han protestat contra els assajos amb blat de moro i cotó modificats genèticament. L'experiència amb el cotó Bt, presentat com una solució contra les plagues, ha resultat devastadora: no només ha incrementat els costos de producció, sinó que també ha generat resistència en noves plagues, empobrint encara més els agricultors i fent-los més dependents de les multinacionals del sector. Aquesta subordinació té conseqüències tràgiques. Segons dades del National Crime Records Bureau de l'Índia (*Accidental Deaths & Suicides in India*, 2020), més de 300.000 pagesos s'han suïcidat des dels anys 90, molts d'ells enfonsats en deutes contrets per la compra de llavors transgèniques i pesticides promoguts per grans corporacions.

Davant d'aquesta realitat, cal transformar profundament el model alimentari actual. L'agroecologia s'erigeix en una alternativa viable, promovent una producció més respectuosa que garanteixi aliments saludables i de qualitat. Donar suport als agricultors locals és essencial. Alhora, cal fo-

mentar un canvi en els hàbits de consum: prioritzar productes de proximitat, ecològics i de temporada, per exemple.

Els consumidors i les seves decisions de compra poden afavorir models més equitatius. Triar aliments de proximitat, ecològics i de comerç just contribueix a modificar les dinàmiques del mercat, reduint la concentració de poder en unes poques empreses.

Les administracions públiques també han d'assumir responsabilitats, implementant regulacions que protegeixin els petits productors, que fomentin la biodiversitat i que limitin el control de les grans corporacions del sector.

A Catalunya, iniciatives com el projecte agroecològic de Gallecs (Vallès Oriental) exemplifiquen com es pot desenvolupar un model agrícola sostenible. S'hi ha impulsat la recuperació de varietats locals, en col·laboració amb el Banc de Llavors del Vallès Oriental, un projecte engegat per un conjunt d'entitats que col·laboren per preservar i posar en valor l'agrobiodiversitat cultivada de la comarca. A Gallecs s'aposta per la producció ecològica i la venda directa, enfortint l'economia local. Aquest territori s'ha convertit en un referent per a la innovació, col·laborant amb universitats i centres de recerca per trobar solucions a la crisi alimentària i climàtica. Al mateix temps, s'ha treballat per facilitar el relleu generacional, fomentar la innovació i impulsar les energies renovables.

Un altre exemple destacable és l'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible (OCAS), una iniciativa de la Generalitat de Catalunya, de l'Ajuntament de Barcelona i del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona. Aquesta entitat treballa per transformar els sistemes alimentaris cap a models més justos. Entre els seus projectes clau hi ha la reducció del malbaratament alimentari, la promoció de l'agricultura ecològica i el suport als productors locals. Accions com l'impuls d'una alimentació saludable a les escoles, l'elaboració de guies per a professionals del sector educatiu i de la restauració i la col·laboració amb mercats municipals són passos essencials en aquesta transició. A més, iniciatives com les targetes moneder, la gastroteca, *Benvinguts a Pagès* o *Terra Pagesa* contribueixen activament a enfortir el sector agroecològic.

La crisi alimentària no és un accident, sinó el resultat d'un sistema que anteposa el benefici econòmic a la vida. No podem continuar delegant el nostre futur a les grans corporacions que controlen què mengem, que expulsen els pagesos de la terra i que es lucren amb la fam. És hora de recuperar el control: exigir polítiques valentes, donar suport a l'agricultura local i repensar els nostres hàbits de consum. El poder és als nostres plats, a les nostres mans i a la nostra voluntat col·lectiva. No podem esperar més.

“

La crisi alimentària no és un accident, sinó el resultat d'un sistema que anteposa el benefici econòmic a la vida. No podem continuar delegant el nostre futur a les grans corporacions que controlen què mengem, que expulsen els pagesos de la terra i que es lucren amb la fam

”

Flaixos

@RamonPardina: Incapaç de distingir ja els *coworkings* dels tallers de ceràmica, de les cafeteries per a expats i de les cafeteries per a gats.

@EnricGoma: Quan vaig pels turons i dic "bon dia" a un home que em ve de cara i ell em respon "*buenos días*", penso que és un policia nacional.

@Bernat_Deltell: La meva sensació, i és una opinió estrictament personal, és que l'administració Trump està completament fora de control. I que això no acabarà gens bé.

línia el diari metropolità

214.561
lectors metropolitans

usuaris únics de l' 01/02 al 28/02 del 2025 www.linia.cat

grup comunicació21

Castelldefels

líniamar.cat

Març 2025

Les mini deixalleries ampliaran el servei per l'allau d'usuaris

» Durant el mes de febrer milers de veïns han reciclat correctament
» La implantació de les targetes de bonificació n'ha incentivat l'ús

RECICLATGE ▶ El reciclatge ha arribat a la ciutat per quedar-se. I les mini deixalleries han ampliat els seus horaris per donar resposta a la gran afluència de persones registrades durant el primer mes d'ús de les targetes de bonificació, l'exitosa iniciativa municipal per incentivar el reciclatge entre la ciutadania.

Segons l'Ajuntament, es tracta d'una mesura per millorar els nivells de reciclatge i, a més, pal·liar la càrrega econòmica que suposa per al veïnat l'aplicació de la Llei de residus per a una economia circular. Aquesta inclou l'obligatorietat que els consistoris estableixin una taxa de residus.

D'aquesta manera, i amb la finalitat de facilitar el reciclatge i utilitzar de forma més intensiva els serveis de recollida de residus, dimarts obriran dues mini deixalleries, la del Centre i Granvia Mar, mentre que la del Cas-

Una de les vuit minideixalleries actualment en servei. Foto: AMB

tell-Poble Vell ampliarà el servei fins a les 14 hores.

Així mateix, els dissabtes al matí obriran les del Centre i Castell-Poble Vell, i els diumenges al matí la del Centre. A més, a partir de l'1 d'abril fins al 31 d'octubre també obrirà de 10 a 13 hores la mini deixalleria de la Pineda, a la plaça de les Palmeres.

Des de la implantació de les targetes de bonificació de la quota de la taxa de residus, s'han comptabilitzat 6.452 visites a la Deixalleria Municipal i a les vuit mini deixalleries de la ciutat. Destaca sobretot la setmana del 10 al 16 de febrer, amb 1.979 visites. Aquells dies es va fer una campanya informativa municipal.

Foto: Elena Infante

L'ex del Tricicle Carles Sans recupera la veu al Teatre Plaza

ESPECTACLES ▶ Després de quaranta anys "mut" amb el Tricicle, l'actor Carles Sans ha recuperat la seva veu amb l'espectacle *Per fi sol*, escrit i codirigit pel mateix Sans i per Jose Corbacho.

Organitzat per l'àrea de Cultura de l'Ajuntament, dins del cicle Castelldefels Comedy Stars, el públic del Teatre Plaza va gaudir el 28 de febrer d'un espectacle on Sans, a més de fer gala del seu popular humor físic,

va explicar divertides anècdotes professionals i personals viscudes durant la seva llarga etapa al Tricicle, que ha aturat la seva activitat de manera indefinida.

La representació va comptar amb la presència del primer tinent d'alcaldia, Nico Cerpa, i el regidor de Cultura, Cristian Hundamal, entre altres. Després de l'espectacle, Carles Sans va signar el Llibre d'Honor del teatre castelldefelenc.

Final feliç | Desapareix durant quinze dies el 'Nano'

Martiniano Ezequiel, 'Nano', veí de Castelldefels i cap dels restaurants Asador de Lugo i La Perla, va desaparèixer quan va sortir a treballar cap a Barcelona amb el seu cotxe a principis del febrer i va reaparèixer quinze dies més tard, sa i estalvi.

Demanen instituts escola per millorar l'oferta educativa

EDUCACIÓ ▶ L'anunci del tancament de l'escola Sant Ferran al final d'aquest curs ha fet reaccionar l'Ajuntament, que es va mostrar "totalment en contra del tancament" del col·legi en un comunicat immediat posterior a l'anunci fet per la propietat del centre educatiu.

Ara, un mes després de l'anunci, ha aprovat al Ple una declaració institucional en la qual demana l'estudi de la possible implantació al municipi de centres educatius de doble etapa, és a dir, escola i institut, que es de-

manarà al departament d'Educació de la Generalitat.

Segons fonts municipals, el consistori considera que és important explorar totes les opcions que puguin millorar l'oferta educativa a la ciutat i oferir alternatives als més de tres-cents alumnes del Sant Ferran. Tot i les reunions mantingudes amb la propietat per part de representants municipals i de la conselleria d'Educació, de moment no s'ha arribat a cap solució que permeti mantenir obert l'esmentat centre el pròxim curs.

Noves estacions de bicicletes compartides a la primavera

Punt d'ancoratge de bicicletes compartides a l'estació de tren. Foto: Ajuntament

MOBILITAT ▶ La mobilitat sostenible i compartida avança a Castelldefels. Aquesta primavera el municipi tindrà quatre noves estacions d'AMBici, el servei metropolità de bicicletes compartides. Les noves estacions estaran ubicades al parc de Santa Eulàlia de Bellamar, a l'avinguda Diagonal de Montemar, al costat del centre cívic Vista Alegre i a la plaça Pío Baroja del barri del Poal.

Amb aquesta ampliació de la xarxa, que es va inaugurar el mes d'abril del 2023, la ciutat comp-

tarà amb un total de 17 estacions d'AMBici i una flota de més de 180 bicicletes elèctriques.

D'altra banda, el mes de març de l'any passat l'Ajuntament va aprovar un projecte per ampliar en més de 2.400 metres l'actual xarxa pedalable de la ciutat. Tanmateix, el mes de setembre va eliminar el tram de carril bici de l'avinguda Pineda, que enllaçava el centre amb la platja, fet que va provocar diverses protestes de la plataforma ciutadana 'L'avinguda Pineda No Es Toca'.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Amb motiu del desè aniversari de la mort de l'escriptor Francisco González Ledesma, el "pare" de la novel·la negra, se li va retre recentment un homenatge a la biblioteca Josep Soler, organitzat per l'associació Gavà de Lletres.

Centenars d'afectats per la Dana seran a les Falles gavanenques

» Veïns de Paiporta, Algemesí i Castelló participaran en la festa
» La versió local de la celebració valenciana arriba a la seva 35a edició

Roger Jiménez
GAVÀ

"Enguany toca fer-la grossa", anuncia a *Línia Mar* Sergio Engli, president de la Casa de València, l'entitat que aplega la nombrosa comunitat valenciana que viu a Gavà i que organitza des de fa més de tres dècades la versió local de les Falles, que amb aquesta edició arriba al seu 35è aniversari –"i als 25 anys de la primera desfilada de Moros i Cristians", afegeix Engli.

Encara amb les cicatrius de la Dana sense tancar a la comarca de l'Horta Sud, "seran unes Falles especials, amb molta gent que vindrà des del País Valencià, especialment des de Paiporta, Algemesí i Castelló", explica el president. "Les dedicarem a totes les persones que han patit la destrucció del temporal", diu Engli.

"Estem agermanats amb dues Falles valencianes de l'Horta Sud per ajudar-los a recuperar-se del cop, i hi hem col·laborat molt activament amb la recollida de 50.000 quilos d'aliments i la recaptació de 25.000 euros", detalla el màxim responsable de l'entitat organitzadora de les Falles gavanenques.

"Els primers dies posteriors al temporal vam arribar a enviar-hi bicicletes, perquè es van perdre 600.000 cotxes", destaca Engli. "Com que encara hi ha poques botigues obertes als pobles, la gent s'ha de desplaçar fins a la ciutat de València per fer la compra, i sense mitjà de transport és molt més compli-

La 'cremà' de les Falles en l'edició de l'any 2023. Foto: Ajuntament de Gavà

cat", relata. Les accions solidàries continuen "perquè les administracions encara no estan posant fil a l'agulla o ho estan fent molt lentament", critica Engli, al mateix temps que reclama més ajuda per part de totes les institucions.

ROMERIA DE LA MAGDALENA

"Tot i que queden pendents alguns detalls i encara no podem fer oficial la programació, aquest cop volem incorporar-hi la romeria de les Canyes de les festes de la Magdalena de Castelló", avança Engli a aquest mitjà, en relació amb el programa d'aquesta edició.

Aquesta és la segona novetat de la celebració, que tindrà lloc entre els dies 4 i 6 d'abril. Una gaiata pròpia de la romeria castellanenca s'inclourà en la programació, que també comptarà amb balls de jota de Castelló i l'actuació de la banda municipal de la mateixa ciutat.

A més de les Falles, els membres de la Casa de València organitzen i participen en moltes altres activitats al llarg de l'any. "Som els *paelleros* oficials de Gavà", afirma Engli amb orgull i una certa dosi d'humor. "De fet, se'ns considera una de les associacions més actives del municipi", continua.

Segons el president, la Casa de València interactua de manera regular amb l'Ajuntament i la resta de les entitats gavanenques i, al mateix temps, intenta implicar en l'organització de les Falles tota la ciutadania, des dels bastoners fins als membres de les Cases d'Aragó i d'Andalusia.

I aquest cop també implicarà a les Falles centenars de veïns de l'Horta Sud que, des de terres valencianes, s'acostaran fins a Gavà per prendre part en les festes. "Gairebé sortirem el doble de gent a la desfilada de Moros i Cristians. Serà molt emotiu", preveu Engli.

L'Ajuntament reclama reduir a la meitat els vols nocturns

MOLÈSTIES ▶ L'Ajuntament ha presentat un document d'al·legacions al Pla d'Acció contra el Soroll (PAR) de l'aeroport del Prat. El document, que també recull demandes de l'associació veïnal de Gavà Mar, reclama el blindatge de les pistes segregades com a única operativa acceptable en termes de soroll en la normativa escaient.

Bona part de les al·legacions tenen com a objectiu evitar els efectes nocius que provoquen els vols nocturns. Des de l'Ajuntament s'insisteix que l'impacte

acústic que ocasionen "no només s'ha de valorar pel nombre d'operacions/hora o la seva integració energètica en tot el període nocturn, sinó per l'alteració que comporta en el descans nocturn i en la salut física i psíquica".

La solució proposada pel consistori gavanenc passa per la restricció de les operacions nocturnes, tenint en compte el seu increment progressiu. En concret, reclama que els vols entre les 11 de la nit i les set del matí es redueixin un 50% durant un període de 10 anys.

Una cadena humana alertarà del "risc" del Pla de Ponent

Activistes contra el projecte urbanístic. Foto: Aturem el Pla de Ponent

URBANISME ▶ Sota el lema 'No oblidem València', representants d'una vintena d'entitats ecologistes han denunciat la situació actual relacionada amb el risc d'inundabilitat en diversos punts del territori català i reiterar la sol·licitud d'una moratòria en tota la planificació urbanística amb risc d'inundabilitat.

En aquest sentit, les entitats presents han anunciat que el 5 d'abril faran una cadena humana entre Gavà i Castelldefels per protestar contra el Pla de Ponent, que pretén construir prop de

4.000 habitatges nous a la vora de la riera de Canyars i que segons els ecologistes augmentarà el risc d'inundacions a Gavà i Castelldefels "de manera alarmant", cosa que el consistori nega.

Malgrat que l'Ajuntament de Castelldefels ha demanat l'aturada de l'esmentat projecte i ha reclamat un estudi sobre els impactes d'aquest en el terme municipal veí, especialment pel que fa a la inundabilitat, el Ple celebrat el mes de maig de 2024 ja va rebutjar la petició de nul·litat presentada pels ecologistes.

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

La ciutadania va fer un pas endavant per combatre la crisi social generada per la covid. Foto: Helena Ramírez Moreno

Ara que fa cinc anys del primer cas de covid a Catalunya i que ens disposem a mirar enrere, podríem començar dient que al principi de la pandèmia tots vam subestimar el virus. “Serà només una grip”, s’afirmava. “No cal entrar en pànic”, s’insistia. Però el nombre de morts a la zona zero –Wuhan, a la Xina– creixia de manera desorbitada, i les imatges posteriors d’hospitals plens en contraposició amb els carrers buits de les capitals mundials pronosticaven l’inici d’una crisi que no ens volíem creure.

Europa va començar a veure les orelles al llop quan el coronavirus va traspasar les seves fronteres. Primer va aterrar a França, seguida d’Alemanya, Finlàndia i Itàlia, fins que, finalment, el 25 de febrer del 2020 Catalunya va diagnosticar el seu primer cas de covid, concretament a l’Hospital Clínic de Barcelona. A partir d’aleshores, segurament tots recordem el que va passar a continuació.

L’11 de març l’OMS declarava la pandèmia global per coronavirus, un dia després la Generalitat confinava la població de quatre municipis de la Conca d’Òdena i el dia 14 el govern espanyol decretava l’estat d’alarma i el confinament domiciliari. Simultàniament, es tancaven equipaments municipals, centres educatius, espais culturals i “negocis no essencials”, i l’aturada laboral desencadenava acomiadaments i suspensions temporals de contractes.

Aquesta frenada econòmica va afectar directament els recursos de la població, especialment dels col·lectius més vulnerables i invisibilitzats. De sobte, molts es van veure sense ingressos i sense suport per fer front al confinament. Enmig de la incertesa i de la por, però, la ciutadania va fer un pas endavant per combatre la crisi social en què es van veure immerses moltes d’aquestes persones. Amb motiu del cinquè aniversari de tot plegat, al *Línia* hem volgut recordar la tasca voluntària i desinteressada que van fer una llarga llista d’entitats veïnals a l’àrea metropolitana.

EL BOCA-ORELLA VEÏNAL

“Quan es va decretar l’estat d’ excepció, la gent va començar a trucar-nos demanant ajuda”, recorda Mariló Fernández, cofundadora de l’entitat cultural La Fundició, de l’Hospitalet de Llobregat. Segons relata, la majoria de les trucades eren “de veïns sense cap mena de suport o que estaven fora del circuit dels Serveis Socials”, els quals acudien a les entitats després que la pandèmia els hagués deixat sense ingressos o sense un lloc on viure.

En aquesta ciutat, entre les organitzacions de barri com La Fundició, Mujeres Unidas Entre Tierras, l’Associació de Veïns de la Florida o, fins i tot, la Parròquia Mare de Déu de la Llum, van impulsar la Xarxa de Suport Mutu

Cinc anys de la covid: els herois sense nom

El coronavirus va provocar una de les crisis sanitàries i socials més importants de la història. Alhora, però, també va desencadenar un moviment de resiliència veïnal arreu de la metròpoli. Amb motiu del cinquè aniversari del primer cas de covid a Catalunya, recordem la tasca d’aquells que van fer un pas endavant.

de l’Hospitalet per coordinar les tasques d’ajuda comunitària, com ara el repartiment d’aliments de família en família, la compra de medicaments o l’activació de caixes de resistència ciutadanes per pagar habitacions. A grans trets, es calcula que aquesta xarxa de l’Hospitalet va tenir prop de 2.000 famílies que van rebre i donar ajuda, i es van arribar a recaptar uns 9.000 euros per cobrir les necessitats dels veïns del municipi.

Això, però, no va ser un fet aïllat a la metròpoli. A Badalona, per exemple, també va sorgir la Xarxa de Suport Solidària, en la qual, només la primera setmana, ja es van inscriure prop de 150 veïns per ocupar-se de repartir material escolar, mascaretes i menjars preparats arreu de la ciutat, però especialment a la zona sud on hi ha els barris més vulnerables de la Salut, Llefia, Sant Roc i Artigues, entre d’altres. Segons Carles Sagúes, membre de la Plata-

forma Sant Roc Som Badalona i d’aquella xarxa solidària, en total “es van arribar a repartir 40.000 àpats en circuits de tres dies a la setmana, amb dotze cotxes i dos voluntaris per vehicle”.

Pel que fa a altres iniciatives que van acompanyar activament perfils vulnerables que no podien sortir de casa destaca la tasca del Col·lectiu Suma, de Sant Boi de Llobregat. Aquesta entitat, sorgida a la Fundació Marianao, es dedica a “l’apoderament de

persones grans” i va implicar els seus participants en accions de seguiment solidari dels usuaris més grans per acompanyar-los i vetllar pel seu benestar físic i emocional. “Els voluntaris de cada grup trucaven sovint als participants per assegurar-se que estiguessin a tocs, que tinguessin familiars a prop i que els portessin el menjar i els medicaments”, relata Laura Vidal, tècnica del projecte.

A més, a mesura que el confinament s’allargava, aviat els

I si tornés a passar?

● **“No estàvem preparats”, reconeix Magda Campins, epidemiòloga i aleshores presidenta del Comitè Científic Assessor de la covid a Catalunya, quan li preguntem sobre l’inici de la pandèmia. “Teníem un sistema de vigilància epidemiològica feble que no tenia dades en temps real, i per això vam adonar-nos de la magnitud de la crisi tard”, valora. A més, no hi havia una coordinació fluida entre els hospitals, els laboratoris i la resta de sectors de la població, i tampoc “teníem producció pròpia d’equips de protecció individual,**

que no només va servir per sobreposar-se a les mancances, sinó que també ha acabat millorant el sistema sanitari actual, per exemple en termes de capacitat de comunicació entre departaments o pel que fa als sistemes de vigilància i control d’epidèmies.

Si hem après dels errors i el sistema sanitari n’ha sortit reforçat, doncs, podem dir que la pròxima pandèmia serà un repte menor? Mendioroz s’afanya a apuntar que hi ha molts factors a tenir en compte i que no hi ha respostes simples a

Podria aparèixer un nou virus que tingués altres formes de transmissió i, per tant, “es necessitarien altres equipaments”, avisen els experts

com mascaretes, ulleres protectores i altres materials per afrontar el virus”, recalca.

A tot això, Jacobo Mendioroz, subdirector general de Vigilància i Resposta a Emergències de Salut Pública i llavors director de coordinació de la resposta a la covid a Catalunya, hi afegeix el fet que “el sistema sanitari estava adaptat a la situació del moment, amb un nombre de professionals, hospitals i llits en una estructura fixa, en funció del finançament dels ciutadans, i aquesta no podia estar sobredimensionada”.

Malgrat tot, però, Campins destaca que, arran del coronavirus, es va produir un procés d’adaptació

problemes complexos. D’una banda, perquè podria aparèixer un nou virus que tingués altres formes de transmissió i, per tant, “es necessitarien altres equipaments”. I, de l’altra, en cas d’un nou virus, fins que no es trobessin les eines de resposta biològica per immunitzar la població, com va passar amb les vacunes i el coronavirus, “el camí per fer-li front tampoc seria fàcil”, diu l’expert.

Ara bé, tant Campins com Mendioroz sí que creuen que la pròxima vegada estarem més preparats, en part gràcies als aprenentatges i a la capacitat d’adaptació que vam desenvolupar durant la pandèmia de la covid. Un pòsit innegable.

participants van adaptar els tallers i les classes a formats telemàtics, com ara “trucades conjuntes a través de WhatsApp”, i fins i tot es van elaborar sovint “dossiers d’activitats d’estimulació cognitiva perquè mantinguessin la ment desperta”, explica Vidal.

UNS SERVEIS DESBORDATS

Les administracions locals també van intentar aplacar la crisi social, però tot i que “van posar en marxa els seus serveis, molts van quedar bloquejats perquè no donaven l’abast”, recorda Sagués.

A Barcelona, per exemple, l’any 2020 els Serveis Socials van assolir xifres rècord amb 88.475 persones ateses, 251.460 atencions i prop de 46,5 milions d’euros en ajuts econòmics. Només durant l’estat d’alarma, aquest servei va atendre més de 34.000 persones, de les quals un 17% eren usuaris nous.

Malgrat tot, el problema que relaten entitats com l’ONG De Veí a Veí, del barri de Sant Antoni de Barcelona, és que a l’inici del confinament “moltes de les seues presencials dels Serveis Socials de la zona van tancar i es van centralitzar en un moment de màxima necessitat”, afirma Rafael

Martínez, el president d’aquesta entitat. I és que, entre el març i el maig d’aquell any, el pla de contingència dissenyat per l’Ajuntament només va deixar nou centres oberts a tota Barcelona, tot i que també es van intensificar les línies telemàtiques i la càrrega de feina de molts treballadors del servei a distància. En aquest sentit, Martínez considera que la ciutadania va tenir un paper cabdal a l’hora d’abordar les necessitats a peu de carrer. “Sense el veïnat hauria sigut horrible. Molts ho haurien passat pitjor”, assegura.

Per la seva banda, a l’Hospitalet també es van adonar que hi havia perfils vulnerables que tenien més dificultats d’accés als recursos ordinaris en temps de pandèmia. Fernández, per exemple, posa sobre la taula la invisibilització dels casos de “persones en situació irregular o en economies informals dels quals l’Ajuntament no té dades”, un context “molt recurrent” en aquesta ciutat “perquè hi ha molta població migrada o dins del sistema transnacional de cures”, puntualitza.

Amb tot, enmig d’aquest context de saturació, sovint va ser el veïnat el que va arribar on l’administració no ho va poder fer.

A la Xarxa de Suport Solidària de Badalona “es van arribar a repartir 40.000 àpats en circuits de tres dies a la setmana, amb dotze cotxes i dos voluntaris per vehicle”

La Xarxa de Suport Mutu de l’Hospitalet va tenir prop de 2.000 famílies que van rebre i donar ajuda, i es van aconseguir recaptar uns 9.000 euros

QUÈ QUEDA DE TOT ALLÒ?

Cinc anys després de l’inici de la pandèmia, què se n’ha fet de totes les xarxes de suport veïnal i de la solidaritat col·lectiva que va sorgir aleshores? La majoria s’han dissolt, altres s’han transformat per donar resposta a problemàtiques actuals i algunes s’han mantingut en el temps.

Emilià Almodóvar, membre de l’Associació de Veïns de l’Hospitalet, explica que, arran del cooperativisme que va generar la pandèmia, van sorgir altres entitats enfocades a promoure valors i pràctiques d’autoajuda, així com a reactivar el teixit social de la ciutat. El 2022, per exemple, participants de la Xarxa de Suport Mutu de l’Hospitalet van crear la comunitat urbana La Florida s’Aveïna “per dinamitzar el conjunt de la població”, detalla Almodóvar. Aquest espai ha evolucionat els darrers anys i, a poc a poc, “s’ha obert a tractar altres problemes que afecten el veïnat”, continua. En aquest sentit, doncs, han sorgit respostes organitzades davant d’altres emergències actuals, com l’habitacional.

“Des de La Florida s’Aveïna ens hem posat d’acord i ens hem implicat en una cooperativa d’habitatge, perquè creiem que cal

respondre a les necessitats greus de les persones del barri que pateixen desnonaments i la crisi de l’habitatge”, defensa Almodóvar.

Pel que fa a Badalona, l’estructura de la Xarxa de Suport Solidària va desaparèixer, però Sagués apunta que “la gran majoria de la gent que en va formar part encara està en contacte a través de grups de WhatsApp, on es van informant de les urgències de la ciutat”. A més, Sagués també ha observat com “la gent que feia la seva primera incursió en el món social i solidari a través d’aquesta xarxa s’ha acabat incorporant a les plataformes veïnals, col·laborant en la seva activitat ordinària”.

La covid, doncs, va suposar una de les crisis socials, econòmiques i sanitàries més importants que es recorden, però al mateix temps va reforçar la solidaritat i la capacitat d’organització d’una ciutadania que, davant de la catàstrofe, no va dubtar a estar a peu de carrer per ajudar els altres. Una llavor que avui encara dona fruits.

Un reportatge de **Laura Santos**

A través del web municipal, qualsevol veí pot passejar-se per les sales i estances de Ca n'Amat, antiga residència dels terratinents locals i que ara allotja el Museu. Així, ja es pot accedir al museu sense la necessitat de ser-hi físicament.

En marxa el nou barri Roca City, que unirà Viladecans amb Gavà

» L'aprovació inicial desencalla el pla urbanístic, aturat des del 2018
» "La ciutat guanya un nou barri", afirma l'alcalde Olga Morales

Roger Jiménez
VILADECANS

El projecte de nou barri als terrenys de la fàbrica Roca, a cavall entre Gavà i Viladecans, es desencalla. Després de l'acord de l'avantprojecte l'any 2018, ara, set anys després, el Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha aprovat de manera inicial la modificació del Pla General Metropolità (PGM) als citats terrenys, per tal d'obrir el recinte industrial a les dues ciutats que l'allotgen des de fa dècades. Amb una presentació oficial del projecte davant dels mitjans de comunicació, celebrada a la seu del grup Roca a Barcelona a finals del febrer, les parts implicades l'explicaven a la premsa, cadascuna des de la seva perspectiva.

"Ara toca obrir les tanques i fer ciutat(s)", comentava l'arquitecte Fidel Vázquez, director de projectes urbans de Roca Group i *alma mater* del pla. Després de fer un breu resum cronològic del projecte des de la signatura del protocol d'intencions, l'any 2014, fins a l'aprovació inicial del projecte, Vázquez remarcava la posició estratègica del nou "ecobarri d'usos mixtos", a prop de l'aeroport i de la ciutat de Barcelona.

L'arquitecte també feia èmfasi en l'actual infrautilització parcial del recinte industrial, un element clau a l'hora de replantejar el seu ús. Tot mantenint l'activitat productiva, el projecte impulsarà nous usos de l'ac-

Imatge virtual del nou barri ubicat a l'emblemàtic recinte fabril. Foto: Roca

tual espai, "un ecobarri d'usos mixtos, amb el 60% destinat a les activitats econòmiques i el restant 40% a usos residencials", detallava. En concret, el citat projecte contempla fer-hi 2.700 pisos i oficines.

"NOU BARRI DE VILADECANS"
"Viladecans guanya un nou barri", celebrava, al seu torn, Olga Morales, l'alcaldeessa viladecanenca. Per a Morales, l'enderrocament del mur que actualment envolta el recinte facilitarà la cohesió i la connexió entre els barris dels dos municipis.

A més de la millora en aspectes de mobilitat i l'impuls a l'accés a un habitatge protegit, "Roca City serà un model d'ecobarri en sintonia amb la capitalitat verda europea de la ciutat", segons Morales, que també reconeixia l'aportació en innovació i formació prevista.

"UNA MANERA DE FER CIUTAT"
"Roca City és una nova manera

de fer ciutat i barri", remarcava, per la seva banda, l'alcaldeessa de Gavà, Gemma Badia, durant la presentació. "Es tracta d'un projecte més real que ambiciós, molt ben treballat per part de totes les parts implicades", es felicitava l'alcaldeessa, que també incidia en el fet que el nou barri representarà l'obertura d'eixos urbans nous i un impuls cap a una mobilitat sostenible.

"El fet d'ubicar-se al costat de l'estació de tren de Gavà facilitarà l'accés al nou barri", apuntava Badia, que també feia esment de la reubicació "digna" dels habitants del gavanenc barri de la Barceloneta, afectat parcialment pel nou pla urbanístic.

"D'acord amb el Pla Director Urbanístic Metropolità (PDUM), el projecte vol preservar les actuals realitats vinculades al territori", assegurava en darrer lloc Ramon Torra, gerent de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), per a qui és una transformació segons la nova realitat.

La Volta d'enguany i el Tour del 2026 passen per la ciutat

PROMOCIÓ ▶ El Tour de França del 2026 passarà per Viladecans. Serà el 5 de juliol de l'any vinent, en una etapa que travessarà aquest i altres municipis del Baix Llobregat, com Gavà i Castelldefels, en el transcurs de la segona de les tres etapes que la mítica volta ciclista francesa celebrarà en terres catalanes. L'esmentada etapa sortirà de Tarragona i acabarà a Barcelona, després de pujar fins a Begues i Santa Creu d'Olorda.

A banda, la vinculació del municipi amb el ciclisme conti-

nua, per segon any consecutiu, amb el nou patrocini de la Volta ciclista a Catalunya per part del Viladecans The Style Outlets. En concret, l'*outlet* patrocina la distinció que premiarà el millor equip classificat de cada etapa. A més, la tercera etapa de la Volta, que se celebrarà entre el 24 i el 30 de març, sortirà des del centre comercial.

L'acord ha estat signat per la direcció de la superfície comercial, l'alcaldeessa Olga Morales i el president de la Volta a Catalunya, Rubèn Peris.

Viladecans estrena el primer carrer dedicat a Carme Chacón

Illa va acompanyar els familiars de Chacón. Foto: Ajuntament

HOMENATGE ▶ Viladecans és la primera ciutat de Catalunya que ha dedicat un carrer a Carme Chacón, exministra socialista de Defensa i Habitatge que va morir el 2017 per una malaltia del cor.

L'acte de descoberta de la placa va tenir lloc dissabte 15 de març al nou barri de Llevant, on és el nou carrer. Hi va assistir el president de la Generalitat, Salvador Illa, així com l'alcaldeessa de la ciutat, Olga Morales. També hi havia familiars de Chacón, que van rebre, amb emoció, l'estrena del nou vial.

Aquest esdeveniment ha servit també per donar el tret de sortida a l'ús ciutadà de la plaça de la Bòbila, al costat del Pòdium. Aquest és el centre d'un nou barri que està en construcció i que té al voltant de 55 hectàrees, entre la comarcal C-245, els barris de Torre-roja i Campreciós, l'espai forestal de Sant Ramon i el terme municipal de Sant Boi.

Està previst, a més, que s'hi facin 1.371 pisos de protecció oficial per garantir el dret a l'habitatge, així com l'extensió del parc de la Torre-roja.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

La idea més important en publicitat és innovar; generar una picor i després oferir una loció calmant

(Don Draper, Mad Men, temporada 2, capítol 3)

Don Draper no existeix. És un personatge de ficció d'una de les millors sèries de televisió. Però el que presentem avui sí que existeix. Per innovació entenem la introducció de noves maneres de dissenyar, produir o vendre béns o serveis. Bàsicament significa crear un canvi positiu en l'estat de coses existent o, en relació amb el significat literal de la paraula, alterar l'ordre de les coses establertes per fer coses noves. Una nova agència de publicitat és innovar? Sí, perquè som la primera agència de publicitat metropolitana de proximitat, orientada només al petit comerç. Perquè volem impulsar les vendes dels seus singulars negocis. Exportar el talent creatiu al món local. Acompanyar-los en la digitalització de les seves botigues. Introduir-hi de manera pràctica i ètica la Intel·ligència Artificial. I fer-ho amb l'impuls del català com una eina per vendre més i millor. **Neix Barcelona Difusió.**

María Francisca Barriga, del Prat en Comú, ha accedit al Ple com a nova regidora en substitució de Lluís Mijoler. Així, es culmina el procés de transició que es va iniciar quan l'exalcalde va passar el relleu a Alba Bou.

Nova aposta al Prat per evitar el malbaratament dels aliments

» La fundació Espigoladors presenta el seu nou centre de producció
» Amb els aliments malgastats es pot alimentar la població del Delta

SOCIETAT ▶ La fundació Espigoladors està d'enhora bona. Recentment, ha inaugurat de manera oficial un nou centre de producció al municipi, ja en marxa des de fa un any, tot refermant la seva aposta per l'aprofitament alimentari i la inserció laboral.

L'acte va comptar amb la presència del conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Òscar Ordeig, que va felicitar la fundació per la nova iniciativa i va donar tot el suport "a iniciatives que donen una segona oportunitat als aliments descartats".

Per a la fundació pratenc, que des de l'any 2014 treballa per l'aprofitament alimentari i el dret a l'alimentació, a la vegada que empodera persones en situació de vulnerabilitat, aquest centre és "molt més que un obrador". "Es tracta d'un laboratori d'innovació per l'aprofitament

El conseller i la presidenta d'Espigoladors, Mireia Barba, a l'obrador. Foto: J. Flores

alimentari i una empresa d'inserció que genera ocupació per a persones en risc d'exclusió", afirma la seva directora, Raquel Díaz.

El nou obrador triplica l'espai de l'anterior i dona feina a 24 persones en risc d'exclusió social, amb la previsió d'ampliar la plantilla fins a 50 treballadors. En aquest sentit, la presidenta de

la fundació, Mireia Barba, destacava durant la presentació que suposa "un pas endavant en la lluita contra el malbaratament i en la inclusió laboral de col·lectius vulnerables". L'any 2024 es van malbaratar 21,56 quilos d'aliments per habitant, "quantitat que podria alimentar 274.948 persones durant un any", remarcava Ordeig.

Foto: Línia

La Casa Gomis i la Ricarda acolliran la festa de la carxofa

GASTRONOMIA ▶ La Casa Gomis, recentment adquirida pel Ministeri de Cultura al paratge natural protegit de la Ricarda, acollirà la presentació de les Jornades Gastronòmiques del Pota Blava i la Carxofa Prat. L'acte comptarà amb la presència de l'alcaldessa Alba Bou, el creador del cartell d'enguany de les Festes de la Carxofa Prat, el fotoperiodista pratenc David Aiob, i del padrí de les Jornades

Gastronòmiques, el xef català Xavier Pellicer.

Aquestes jornades són el tret de sortida de les esmentades festes, cicle d'activitats i ofertes gastronòmiques, culturals i socials amb què el municipi celebra la fi de la temporada de la planta autòctona. Les festes inclouen la Carxofada Popular, l'Escarxofa&Jazz i enguany, per primer cop, la Carxofesta, a la granja de la Ricarda.

Un carter surt il·lès després d'un tiroteig a Sant Cosme

SUCCESSOS ▶ Un tiroteig al barri de Sant Cosme mentre un carter repartia el correu per la zona va acabar sense ferits. Segons *Metrópoli Abierta*, els agents de la policia municipal feien el servei d'acompanyament del carter al lloc dels fets i, quan van sentir les detonacions, van desallotjar la zona. Posteriorment, van trobar una escopeta, que havia estat robada prèviament.

La policia local ha advertit reiteradament del risc que comporta fer el servei de repartiment del correu en aquesta zona, més

en concret al sector conegut com la setena fase, i alerten que no poden garantir la seguretat del carter ni la seva pròpia.

Fa un any, el gener de 2024, els Mossos d'Esquadra dirigien un macrooperatiu policial a la mateixa zona, en col·laboració amb la policia municipal, contra els clans que es dediquen al tràfic de marihuana.

Aleshores, fonts policials explicaven a *Línia Mar* que l'operació era el fruit d'una investigació sobre incidents amb trets al barri.

Polèmica pel desallotjament dels sensesostre de l'aeroport

Un dels sensesostre que viu a l'aeroport. Foto: Joana Chichelnitzky

SEGURETAT ▶ Un centenar de persones sense sostre que des de fa un temps pernocten a les terminals de l'aeroport del Prat van ser desallotjats la darrera setmana del mes de febrer, poc abans de la celebració del Mobile World Congress.

Posteriorment, i en plena polèmica sobre la reubicació de les persones desallotjades, el president d'Aena, Maurici Lucena, recordava que els aeroports no són infraestructures preparades per acollir gent que hi dormi i que són els serveis so-

cial els qui han de fer-se càrrec dels sensesostre.

Al respecte, des de l'Ajuntament recorden que tot i que hi ha un dispositiu per atendre les persones sense llar del municipi, l'atenció a les persones que pernocten a "una infraestructura de país" com l'aeroport "correspon a la Generalitat".

Per la seva banda, el sindicat CCOO denunciava el desallotjament "perquè no soluciona l'emergència residencial de les persones sense llar i els problemes de seguretat".

Amb amor
i responsabilitat

... ADOPTA
als que han estat abandonats

Primer Premi 2025 Orgull

Per la defensa dels drets i llibertats del col·lectiu LGTBI+ i per posar en valor les persones que, des de diferents disciplines, fan servir el seu altaveu per fer visible la realitat del moviment

La consellera d'Igualtat i Feminisme, **Eva Menor**, lliurarà el guardó

Gala d'entrega del guardó
3 d'abril de 2025 a les 18:30 h
Sala auditori de l'Espai Línia

Organitza: **Orgull línia**

Amb el suport de: **Generalitat de Catalunya** **Tothom III** El Govern de

Dijous 10 d'abril a les 18:30 h

Conversa oberta al públic amb

Alba Bou

Alcaldessa del Prat

Pensar, parlar i explicar la ciutat metropolitana

Hi haurà torn obert de preguntes

Organitza:

línia.cat

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Un jutjat de Sant Boi dictamina una ordre d'allunyament contra un home que es dedicava a ocupar pisos i locals buits per revendre'ls a altres persones. Ho avança *La Vanguardia*, que recull que el jutge pren la decisió per "preservar la pau social".

L'obesitat infantil, la pandèmia silenciosa que no surt al radar

» Una de cada quatre persones a Espanya creuen que no és greu
» La Gasol Foundation signa un pla amb Sanitat per combatre-la

SALUT ▶ A diferència del *bullying*, que és un problema molt greu per al 87% dels espanyols, l'obesitat infantil és una afecció subestimada per la societat. De fet, segons publica la Gasol Foundation, que va declarar la guerra a aquesta "epidèmia" fa més d'una dècada, un de cada quatre espanyols consideren que no és pas un problema greu.

És sorprenent, ja que sovint el *bullying* està vinculat a l'obesitat infantil i en pot ser un desencadenant. En concret, l'obesitat infantil és percebuda com una qüestió de físic i no com a desllorigador de problemes de salut mental o assetjament escolar. Per tot plegat, recentment la fundació va signar el Pla Estratègic Nacional per la reducció de l'obesitat infantil, de la mà del ministeri de Sanitat i la seva líder, Mónica García.

Segons explica la directora de la fundació, Cristina Ribes, el pla

Ribes, davant la seu de la Fundació Gasol. Foto: Ajuntament

"és el full de ruta d'Espanya per als pròxims anys i que compta amb 200 mesures per reduir l'obesitat infantil".

Les mesures del pla estan distribuïdes en diferents entorns, des dels pobles fins a les ciutats, tot i que també n'hi ha per a l'àmbit digital, educatiu, sanitari i familiar. "Van dirigides a canviar els entorns per tal que siguin més saludables", comenta Ribes

al *Viure Sant Boi*. De fet, l'any passat Ribes i Pau Gasol, president de la fundació, es van reunir telemàticament amb Tedro Ghebreyesus, director de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) per abordar la necessitat de posar mesures per combatre l'obesitat infantil, una "pandèmia silenciosa" que, en paraules del mateix director, està amenaçant milers d'infants arreu del món.

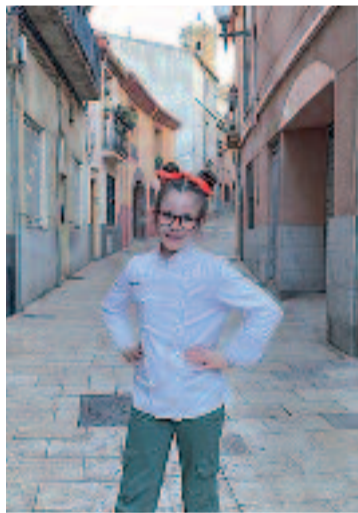

Foto: Ajuntament

La Valentina de MasterChef apadrinarà la Carxofada

GASTRONOMIA ▶ Sant Boi escalfa motors per celebrar una nova edició de la Carxofada, que espera superar els 6.000 visitants de l'any passat. La plaça de l'Ajuntament i la rambla de Rafael Casanova seran l'escenari on es podrà gaudir, el 30 de març, del clàssic menú gastronòmic dissenyat i preparat per 10 restaurants del col·lectiu Degusta Sant Boi.

Per fer el menú, que se servirà en quatre torns, es calcula que

caldran 1.800 quilos de carxofes de la Cooperativa Agrària Santboiana. "És la gran i consolidada festa popular d'un dels productes que ens identifiquen", ha destacat l'alcaldessa, Lluïsa Moret.

Per altra banda, la padrina de la Carxofada serà la guanyadora de MasterChef Junior, la Valentina, una nena de 9 anys que en la final del famós programa de televisió va fer un al·legat a favor d'aquest producte cent per cent santboià.

Sant Boi treu de l'oblit 150 dones amagades a la història

IGUALTAT ▶ "Anònim era una dona", solia escriure Virginia Woolf. I és que, al llarg de la història, hi ha hagut dones notables que han estat invisibilitzades o menystingudes, tot i haver impulsat idees, invents o projectes d'envergadura per a la humanitat. Ara, la Federació d'Associacions Veïnals de Sant Boi vol recuperar-les a través d'una exposició que ha inaugurat al Casal de Barri Cooperativa Molí Nou, amb motiu dels actes de commemoració del 8 de març, Dia de la Dona.

Sota el nom 'Dones amb història', la mostra explicarà la biografia de més de 150 dones emprenedores i pioneres que han estat sovint ocultades als grans relats històrics.

La mostra, amb tot, pretén ser itinerant per tota la ciutat. De moment, es quedarà a Molí Nou fins al 22 d'abril, en horari de dilluns a divendres, de nou del matí a nou de la nit, i dissabtes de nou a dues del migdia, mentre que els diumenges de 10 del matí a dues de la tarda, i de sis a dos de nou del vespre.

Cinema per desestigmatitzar la salut mental al Parc Sanitari

Col·loqui de l'edició de l'any passat. Foto: PSSJD

TROBADA ▶ L'auditori del Parc Sanitari de Sant Joan de Déu organitza el 21 de març el Brain Film Festival, un certamen de cinema que busca conscienciar sobre la importància de la salut mental. És organitzat per Minimal Films i ha preparat una programació itinerant, de tres projeccions, al centre de salut. El projecte compta amb el suport de l'Ajuntament i del programa Torrents d'Art, així com la Fundació Pasqual Maragall.

Entre altres, el programa pretén desestigmatitzar els pro-

blemes de salut mental. A més, està previst que hi hagi una sessió al matí adreçada a centres escolars, en concret per a estudiants entre 12 i 17 anys, per tal que reflexionin sobre les seves expectatives i el seu futur. En aquest col·loqui participarà la psiquiatra Yolanda Osorio, coordinadora dels programes ES-MES i SATMI del Parc Sanitari.

Les pel·lícules que es reproduiran són *El mètode Farrer*, *Anxiety Club* i *La història de Souleymane*, totes tres subtítulades al català.

KRAVMAGA

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS

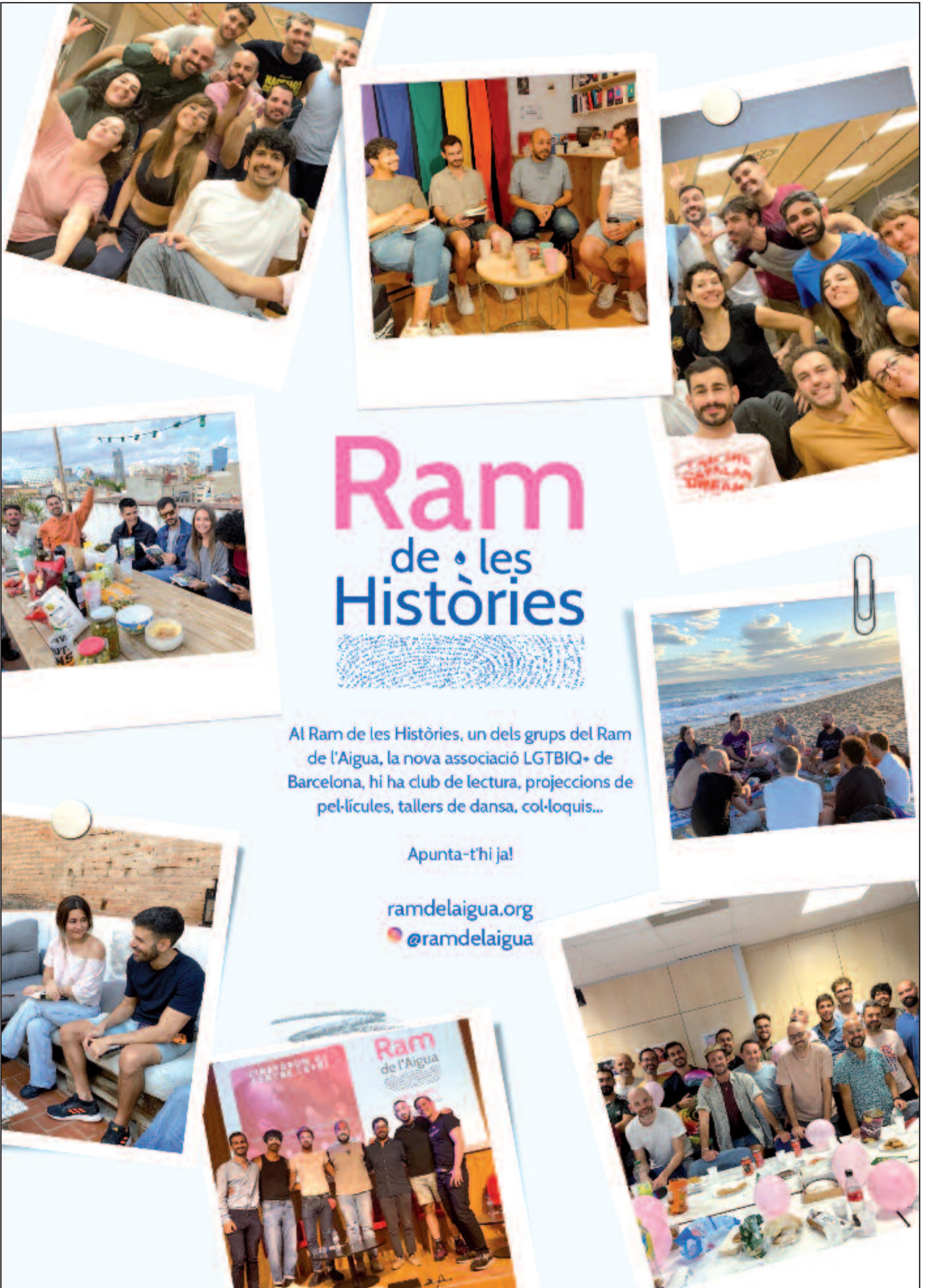
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**]
[**1H PARKING GRATUITA**]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Ram

de les

Històries

Al Ram de les Històries, un dels grups del Ram de l'Aigua, la nova associació LGTBIQ+ de Barcelona, hi ha club de lectura, projeccions de pel·lícules, tallers de dansa, col·loquis...

Apunta-t'hi ja!

ramdelaigua.org
 @ramdelaigua

Exposició ● Si no existís el disseny

L'espai Tecla Sala de l'Hospitalet acull fins al 30 de març *Nón. Quan el disseny falta, tot falta*, un projecte dels alumnes de l'ESDAP Serra i Abella que gira al voltant del disseny gràfic com una eina comunicativa essencial.

Combatre l'estigma amb la literatura

LLIBRES ● En un moment d'encesos debats sobre la identitat i missatges que pretenen uniformitzar societats i cultures, iniciatives com el llibre *Històries de la Florida*, escrit per alumnes dels instituts Eduard Fontserè i Pedraforca de l'Hospitalet de Llobregat i publicat recentment per Blackie Books, ajuden a entendre la realitat d'alguns barris metropolitanos. Parlem d'uns llocs que sovint són al centre de polèmiques entre persones que no hi viuen i que ni tan sols, segurament, els han trepitjat mai.

L'obra en qüestió va començar per iniciativa de Gerard De Josep, un professor del Fontserè que, en descobrir un llibre de la citada editorial batejat *Històries del Raval*, va decidir que la Florida no podia quedar al marge d'un projecte així. Dit i fet. El 2023, aquest docent va reunir un grup de tretze alumnes de la Florida i les Planes perquè co-

mencessin a fer un taller d'escriptura cada dijous a la llibreria Llavors, on precisament es va presentar el llibre resultant a finals d'any.

Tot plegat va anar a càrrec de l'escriptora de la Florida Alba G. Mora, que celebra el resultat d'un projecte que ha estat un èxit. "Va ser molt emocionant veure-hi els alumnes i les seves famílies presents", recorda Mora sobre la presentació del llibre, de la qual destaca, sobretot, "la il·lusió que destil·laven els pares d'aquests escriptors novells".

BUSCAR NOVES VEUS

Finalment, des de l'editorial valoren molt positivament la publicació d'aquesta obra coral amb noves veus que expliquen el barri. "El projecte neix amb la convicció que falten espais perquè els joves puguin expressar la seva veu", detallen des de Blackie Books.

La mostra de flamenc que és referent del sector

FESTIVAL ● Al llarg del mes de març té lloc la sisena edició del Flamenc-ON, una cita per als amants del flamenc que organitza la Fundació Manolo Sanlúcar. La mostra, que s'ha consolidat com un referent del sector, va començar l'1 de març i se celebra fins al dia 23 en espais culturals de Santa Coloma de Gramenet i Badalona.

Paco Garfia és membre d'aquesta fundació i també programador del certamen. Explica que la clau de l'èxit és combinar les actuacions d'artistes de renom amb altres d'emergents "per acostar el flamenc als més joves". N'és un exemple l'actuació de dos

El Flamenc-ON se celebra en diferents espais culturals de Santa Coloma i Badalona

cantants novells, Naike Ponce i Juani Mora, a l'Auditori Can Roig i Torras de Santa Coloma. "Volem crear afició nova", diu Garfia. A més, el Flamenc-ON compta amb la seva pròpia companyia de dansa, que enguany presenta la seva versió del clàssic *Medea* al Teatre Sagarra de Badalona.

ARRIBAR ALS MÉS GRANS

Des de l'organització han vist que el fet que la compra d'entrades fos en línia deixava enrere moltes persones grans aficionades al flamenc. És per això que en aquesta edició els tiquets també s'han pogut comprar als locals d'entitats andaluses i a l'edifici Aura Seguros de la plaça de la Vila de Santa Coloma de Gramenet.

Nou Barris ja té un mural sobre la pel·lícula 'El 47'

Foto: Damián Pissarra

ART URBÀ ● Pintar un mural que representi la pel·lícula guanyadora dels premis Goya no ha de ser fàcil. Precisament aquest va ser l'encàrrec que va rebre l'artista italià resident a Barcelona Morcky en relació amb *El 47*. Aquest grafit suposa un nou reconeixement a la figura de Manolo Vital al districte barceloní de Nou Barris, en concret al barri de Porta.

L'obra es pot veure des del passat 17 de febrer a la segona planta del centre comercial SOM Multiespai, situat a l'avinguda de Rio de Janeiro, i representa les figures del Manolo i la Carme –la seva dona– i el famós autobús.

LA VISITA DE MARCEL BARRENA

A l'acte d'inauguració hi va assistir Marcel Barrena, director de la pel·lícula, els comissaris del projecte, que són de l'equip del Festival Kronos ART Bcn, alguns veïns de Torre Baró i el mateix Morcky. Tal com diu l'artista, el mural manté la línia realista dels seus treballs habituals: "M'agraden els murals que representen aspectes nostàlgics i, en concret, que hi surtin mitjans de transport, perquè evoquen la transició de la vida".

El barri de la Florida de l'Hospitalet. Foto: Arxiu

Una de les millors botigues de vinils del món és en un carreró al costat de la Boqueria

MÚSICA ● L'Oriol Aparicio era comptable i durant molts anys va combinar la feina amb la gestió d'una botiga de discos situada al barri de Sant Antoni de Barcelona. Fa cinc anys, però, quan l'empresa de comptabilitat va tancar, va arrencar més d'un negoci al voltant del vinil i, finalment, ara s'ha convertit en el responsable de Barcelona City Records.

Situada al número 32 del carrer Jerusalem de Ciutat Vella, al costat de la Boqueria, aquesta botiga, que va obrir el 2019, està de celebració, ja que ha entrat a la llista del *Financial Times* sobre els millors establiments del món que venen vinils, al costat d'altres de ciutats com Pa-

rís, Londres, Nova York i Copenhaguen. "No tinc ni idea de com van arribar a nosaltres, suposo que pel boca-orella", diu sorprès Aparicio.

UN NEGOCI DE MELÒMANS

Els protagonistes d'aquest refugi musical són l'Isma Ruiz (conegut com a DJ Isma Sustray), l'Ivan, en Joan (DJ Golf de Guinea) i el mateix Oriol (Much Boogaloo): "Som aficionats a la música i suposo que això ens dona un plus".

Aquests dies, a més, estan habilitant el soterrani del local per fer-hi, en el futur, un espai cultural que acollirà sessions de DJ, presentacions de discos i concerts.

Isma Ruiz i Oriol Aparicio, a la botiga. Foto: Barcelona City Records

Heredia et retrata l'ànima

» El redactor d'Esports de 'La Vanguardia' publica 'Soy un superhéroe', mirada íntima del món de l'esport
 » "Es tracta de buscar i construir un relat. Vull que la persona s'explori a si mateixa", diu el periodista

Toni Delgado
BARCELONA

El dia que pactem aquesta trobada li demano a Sergio Heredia (Barcelona, 1970) que porti la seva llibreta. És una petició íntima perquè al quadern del periodista esportiu de *La Vanguardia* hi figuren les notes que pren durant les entrevistes i detalls que una gravadora no pot enregistrar.

"Com pots comprovar, tinc una lletra petita i força incomprendible", explica el de Pedralbes mentre fulleja la llibreta. El traç és endreçat i ràpid, fruit del ritme de les classes de Dret a la Universitat de Barcelona (UB). Heredia pot preguntar sobre un partit o una competició, però sempre vol anar molt més enllà. "Es tracta de buscar i construir una història. I un dels reptes és que la persona s'explori a si mateixa", comparteix.

És pròxim i rialler, deixa parlar i afavoreix un clima de confiança, mentre estimula el record amb preguntes i repreguntes. Coneix bé la ment de l'esportista perquè ha competit com a atleta del Barça, la UB o la Pompeu Fabra, on es va graduar en Periodisme.

"Els 800 metres tenen una exigència psicològica brutal perquè vius moments límit en què has de trobar solucions i estratègies, i has d'analitzar-te a tu i als rivals. Són eines que m'ajuden a interpretar millor les relacions humanes", apunta.

A *Vuelta y Vuelta*, la seva secció de cada dissabte, retrata l'ànima de persones vinculades a l'esport. Al llibre *Soy un superhéroe*, editat per Libros de Vanguardia, hi ha una gran selecció de retrats.

PERIODISME TERAPÈUTIC

Fa un periodisme terapèutic i únic, amb diàlegs, petits detalls i paràgrafs curts que poden arribar a ser d'una línia. A l'univers d'Heredia les descripcions són al servei de la narració i indiquen que hi estan passant coses. "No és el mateix escriure 'té un ull de cada color' que 'em confonc quan el miro perquè té un ull de cada color'", matisa.

Després de l'entrevista, el primer que fa quan té un moment és col·locar la imatge seleccionada a la maqueta del diari i escriure-hi el títol, el subtítol i la cita literària. Ja ha muntat "el terreny de joc" en què jugarà i que sol ser el camí que

Sergio Heredia amb la seva llibreta actual, plena d'històries, anècdotes i mirades. Foto: Toni Delgado

prendrà dies després, quan es posi a escriure el relat.

"Hauré anat cuinant mentalment la idea i n'estaré més segur. Escric línia per línia i només continuo i la deixo quan m'agrada. Tot està molt pensat perquè la lectura sigui còmoda, sobretot al mòbil", defensa.

Convida el lector a seure a la millor butaca i ser partícip de la conversa, i per això utilitza la primera persona i prioritza que les entrevistes siguin presencials.

"Fins a arribar aquí he hagut de defensar el meu estil i m'he endut moltes clatellades. Sempre he volgut construir la meua pròpia marca i manera de ser. Avui dia tenir un segell propi és encara més

"Fins a arribar fins aquí, he hagut de defensar el meu estil i m'he endut moltes clatellades"

important", sosté. Se sent "un privilegiat" perquè és conscient que per gaudir d'una llibertat així "necessites que algú cregui en tu i et deixi desenvolupar".

De dilluns a divendres, Heredia s'estrena on hem quedat, a les pistes universitàries de la UB, a la Diagonal. Després de deixar la seva filla Julia al col·legi, esmorza a casa amb la seva dona, Silvia Taulés, també periodista i amb qui va connectar definitivament una nit a Luz de Gas, i surt corrents cap a l'entrenament. Fa els seus primers dos quilòmetres.

Quan arriba a les instal·lacions, trepitja el gimnàs. S'hi passa entre 35 i 40 minuts, aixeca pesos i, en funció del dia, fa treball de cames o de tronc superior. Després trota entre sis i vuit quilòmetres, sobretot al camp de rugbi. Allà, cada dimecres, com avui, té sèries amb un grup d'atletes. Dissabte o diumenge —un dels dos dies descansa— fa una tirada llarga, a partir de 10 o 12 quilòmetres per la Diagonal, la carretera de les Aigües...

"Intento aprofitar al màxim els moments amb la família. La major part de les vegades que torno a casa després de córrer el cap de setmana la Silvia i la Julia encara dormen. I després esmorzem junts. No els robo temps", exposa.

Per a Heredia fer esport és "una necessitat" perquè el cos i la ment estiguin en forma. "M'ajuda a mantenir-me raonablement jove i ser molt més amable amb qui m'envolta perquè em trobo bé amb mi mateix", s'obre. Cuida el seu entorn i dos cops l'any torna a veure els excompañys als Salesians de Sarrià.

LA VIDA COM A CONVERSA

Veü la vida com una conversa contínua en què cal viure aventures i superar nous reptes, com quan li van proposar participar en la Transgrancanaria, en la seva versió de 46 km i amb 1.900 m de desnivell positiu. O quan, des del Departament Audiovisual de *La Vanguardia*, li van comentar a ell i als altres dos enviats especials als Jocs Olímpics de París —Juanjo Pallàs, cap d'Esports, i Juan Bau-

tista Martínez— que podien fer un vídeo diari durant l'esdeveniment.

L'experiment va ser un èxit i ara, cada dilluns, els tres i Anaïs Martí analitzen l'actualitat esportiva d'una manera fresca a *Hay partido*. Com va fer a París, Heredia es disfressa amb algun complement —unes ulleres, un gorro divertit, una samarreta de córrer...— sense perdre el rigor ni la meticulositat.

És un inconformista amb curiositat universal que, de tant en tant, toca la guitarra i dibuixa a l'estiu. Els atemptats de l'11-S a Nova York el van agafar de vacances a Chicago, a casa del seu germà Carlos i la seva família. Va rebre una trucada de

"Fer esport m'ajuda a ser molt més amable perquè em trobo bé amb mi mateix"

Dagoberto Escorcía i Alfredo Abián des del diari.

"A mi m'ha anat bé arriscant-me. Vaig acceptar la proposta de cobrir la tragèdia. Tenia dubtes i la il·lusió d'un periodista de 31 anys amb ganes de fer coses diferents", recorda. Així que, 24 hores més tard, va arribar a Nova York en un autobús Greyhound. Tenia 300 dòlars i no sabia on dormiria ni com enviaria les cròniques. Tampoc sospitava que aquella decisió impulsaria la seva carrera.

En aquell moment, feia sis anys que Heredia treballava al dia-

ri, a Esports, i només un que estava en plantilla. Hi havia entrat com a becari i havia continuat com a col·laborador en caps de setmana, Nadal o Setmana Santa, i estius. "Era dur perquè, amb 30 anys i dues carreres, veia com el meu entorn es casava i tenia fills, i jo tenia un peu a *La Vanguardia*, però no sabia si hi podria ficar l'altre", reconeix. El seu exemple és inspirador per als qui continuem creient en la meritocràcia.

TERCERA ETAPA

Després de passar per Internacional (durant l'11-S), Successos i Economia, viu la seva tercera etapa a Esports. "He comprovat que és la secció en què m'ho passo millor, puc ser més creatiu, i viatjo i conec més persones, i tinc més lectors", confessa, just abans de fer una pausa prolongada.

"M'estàs entrevistant com a periodista i a mi m'hauria encantat que ho fessis perquè en el seu moment hagués estat un gran esportista d'elit, una estrella. Malgrat deixar-m'hi l'ànima, mai vaig tenir prou nivell per arribar a uns Jocs Olímpics i durant uns anys no volia ser periodista esportiu perquè la cicatriu no estava tancada", relata.

Ara, 30 anys després, se sent "orgullós" del que ha aconseguit. Va arribar a estar entre els vuit millors de l'Estat en 800 metres. La majoria dels que el guanyaven eren professionals i podien dormir dues o tres hores més que ell, que havia de compaginar-ho amb els estudis.

"Vist amb perspectiva, no sé com podia arribar a tot arreu", reconeix. El segon any com a atleta, abans de fer 16 anys, va assolir el rècord de Catalunya de 1.000 metres: 2m 32s. Una marca que li va treure Reyes Estévez.

Des que va néixer la Julia, la seva vida és cada dia "més bonica". "Em fa molt feliç. M'ha permès ser més fort i tenir més fe en el que faig, i lluitar pel que vull sense descans perquè persisteixo per ella. No li puc fallar", assegura.

Ara només cal que la filla llegeixi més al pare. "A la seva edat, 13 anys, no és freqüent que revisin textos així. Jo devorava *Famosas novelas*, clàssics en format còmic. Espero que la Julia comenci pel teu article. L'hi enviaré, a veure si se'l llegeix", promet, amb el seu somriure feliç, Heredia. Sospito que mentalment m'ha retratat l'ànima.

No t'ho perdís

Foto: Passeig de Gourmets

Passeig de Gourmets

El Passeig de Gràcia de Barcelona es converteix del 13 al 23 de març en el Passeig de Gourmets, el festival gastronòmic d'aquesta avinguda que ofereix una ruta de plats, entrepans d'autor, pastisseria creativa i menús gurmet, entre altres experiències relacionades amb la cuina d'alt estànding, com sopars amenitzats amb música. En total hi participen fins a 19 establiments del mateix Passeig de Gràcia i dels carrers del voltant, entre ells alguns amb estrelles Michelin. Els preus varien des dels vuit fins als 70 euros en funció de la proposta gastronòmica que es vulgui tastar.

Famosos

El grup Oques Grasses, amb el cantant Josep Montero (Roda de Ter, 1985) al capdavant, ha estat el gran triomfador dels XXVII Premis Enderrock. El grup d'Osona aconseguia endur-se quatre premis: tres per votació popular (millor artista, disc de pop i directe) i un de la crítica: el de millor disc de pop per *Fruit del deliri*. D'aquesta manera, se situava com la banda més guardonada de la nit, després d'un any daurat per a ells, que han fet gira arreu del país amb els seus últims temes. Cal recordar que Oques Grasses és un dels grups actuals de més transcendència dins de l'escena musical catalana i un dels que acumula més fans. Al llarg dels seus 15 anys de trajectòria ha llançat fins a sis àlbums, ha guanyat nombrosos reconeixements i ha portat la seva música més enllà de les fronteres estatals, fins a ciutats com Nova York.

La fitxa

QUI ÉS?

J O S E P M O N T E R O

ÉS FAMÓS PER...

Ser el cantant d'Oques Grasses

És un dels grups més reconeguts de l'escena catalana

QUÈ HA FET?

El seu grup ha triomfat als Enderrock

Ha guanyat quatre premis, un d'ells el de millor artista

A LES XARXES...

Felicitations pels guardons

El món de la música elogia la feina del grup

Llibres

La lluita contra el càncer...
Mariano Monzo

La lluita contra el càncer. Tres mil anys d'una història de progressos repassa alguns dels principals períodes històrics en la batalla contra el càncer i detalla quins van ser els principals avenços des de l'Antic Egipte fins ara. L'autor ha dedicat la seva vida a investigar aquesta malaltia i amb aquest llibre vol enviar a la societat un missatge esperançador.

Teatre

Arribaràs i serà de nit
Marc Artigau

Aquesta obra relaciona l'ús de les noves tecnologies amb la gestió del dol. A través d'un fil argumental que posa èmfasi en les relacions humanes, es fa reflexionar l'espectador sobre la petjada digital que deixem, la realitat virtual i els límits d'allò que anomenem humà. Es pot veure a la Sala Atrium de Barcelona fins al pròxim 13 d'abril.

Música

Foscor
TOU

Albert Segura, conegut artísticament com a TOU, llança aquest nou àlbum amb una sonoritat diferent marcada per les guitarres trencades, una veu esquinçadora i la psicodèlia. El treball, de fet, marca un punt d'inflexió en la trajectòria de l'artista, que juntament amb la seva banda presenta vuit cançons, algunes cantades en castellà.

Pelis i sèries

Wolfgang (Extraordinario)
Javier Ruiz Caldera

Wolfgang, un nen de deu anys amb un quocient intel·lectual de 152 i trastorn de l'espectre autista, es veu obligat a viure amb el seu pare, el Carles, a qui no ha vist mai, després de la mort sobtada de la seva mare. El nen no el suporta i, d'amaigat, planeja entrar a l'acadèmia de música Grimald de París per convertir-se en el millor pianista del món.

ESTILS DE VIDA

Els perills de cuinar amb microones

Foto: Freepik

ALIMENTACIÓ

El microones és un electrodomèstic tan normalitzat que el fem servir sense tenir en compte que no sempre és l'estri més adequat. Més enllà de les falses creences sobre els riscos de cuinar amb microones, el fet és que hi ha aliments o plats que no només perden qualitats organolèptiques sinó que, directament, posen en risc la nostra salut si els cuinem d'aquesta manera.

El problema amb el microones és que no sempre els aliments s'escalfen de manera uniforme i a la temperatura necessària. Per exemple, si ens guardem arròs cuinat per a un altre dia, pot ser que durant aquest temps es desenvolupi algun bacteri. En aquest cas no n'hi haurà prou de reescalfar-lo per matar el bacteri, i això podria causar una intoxicació alimentària. És per això que cal ser molt curós en la conservació dels aliments i, en cas de dubte, llançar-los o escalfar-los al foc, tot garantint una temperatura molt alta i uniforme.

A l'hora de cuinar aliments al microones també hem de ser molt meticulosos. Algunes verdures, com les bledes o els espínacs, deixen anar elements tòxics. I si hi cuinem pollastre o carn, poden quedar mig crus i causar-nos problemes seriosos.

Les claus.....

CONSERVACIÓ

Només podem reescalfar els aliments que hàgim conservat adequadament

TEMPERATURA

Els aliments s'han de cuinar a altes temperatures i de manera uniforme

VERDURES

Si les cuinem amb microones, algunes verdures desprenen compostos tòxics

CARNS

La carn o el pollastre poden quedar mig crus si els cuinem amb aquest electrodomèstic

Foto: Freepik

Juvé & Camps

El valor d'obrir camí

www.juveycamps.com